

‘Je moet je dromen blijven volgen’

Ambtenaar gemeente Baarn ontroert in ‘Ik Vertrek’

BAARN Inwoners en medewerkers van de gemeente Baarn leefden tijdens de uitzending van ‘Ik vertrek’ van 21 september intens mee met de lotgevallen van Ray en Hinke Dagevos. Het echtpaar uit Naarden vertrok eind maart 2021 naar Tsjechië om een Bed and Breakfast te beginnen voor mede-motorrijders. Na zes maanden kwam Ray in kritieke toestand in het ziekenhuis te liggen.

Maranke Pater

Hinke is geen onbekende in Baarn: ze is bestuurssecretaresse voor de gemeente Baarn. Omdat het de droom van het echtpaar was om ooit een B&B te starten in Tsjechië, vertrok ze samen met Ray in coronatijd om die wens te verwezenlijken. Hun twee volwassen zoons lieten ze in Nederland achter. Na zes maanden in Tsjechië sloeg het noodlot toe: Ray kreeg tijdens het werk aan de Bed and Breakfast pijn in zijn borstkas en zijn linkerbeen. „Hij voelde zich ineens niet goed, hij had krampen in zijn borst en in zijn linkerbeen. Ik heb 112 gebeld.” In de uitzending vertelt Hinke met tranen in haar ogen dat ze gebeld werd door het ziekenhuis, dat vertelde dat de spier rondom zijn aorta was gescheurd en dat Ray naar een uni-

■ Hinke en Ray Dagevos bij hun boerderij in Tsjechië

versitair ziekenhuis was vervoerd en dat hij in slaap was gebracht. „Afscheid nemen was toen al niet meer mogelijk.”

OPERATIE Ray onderging een operatie van 9,5 uur en had veel klachten aan zijn linkerbeen, waar de toevoer van zuurstof geblokkeerd was geweest. Hierdoor zal hij opnieuw moeten leren lopen. Alle werk-

zaamheden kwamen stil te liggen. Hinke pakte op afstand haar oude baan bij de gemeente Baarn weer op als bestuurssecretaresse. Toen Ray in het ziekenhuis lag, was het werk voor haar een houvast, vertelt ze. „Ik moest iedere ochtend mijn bed uit voor mijn werk en ik had afleiding.” Ruim zes maanden duurde het herstel in het ziekenhuis. Ray kreeg tussendoor nog een

tegenschlag; bloedingen in zijn longen. Maar toen hij eindelijk thuis verder kon revalideren was dat nog niet het einde van de ellende. „Ray bleek chronische leukemie te hebben. Dat kwam er ook nog eens bovenop.”

STOPPEN Ze hebben getwijfeld of ze moesten stoppen met deelname aan ‘Ik vertrek’. „De redactie heeft uiteindelijk een heel mooi portret ge-

maakt, zonder dat ons verhaal zielig overkomt. Ze hebben ons neergezet zoals we zijn: positief en dapper doorgaan. We hebben deelgenomen omdat we dachten: we gaan een grote stap in ons leven maken, dan is het best leuk om een portret te hebben voor later. Uiteindelijk is alles heel anders gelopen. Dat bewijst maar eens dat je je dromen moet volgen en niet moet wachten. Ray leeft nog, dat is het belangrijkste.”

BINGO Deze week krijgt Ray een nieuwe operatie aan zijn voorvoet, waardoor zijn voet weer recht komt te staan. „We gaan zien of lopen zonder krukken dan gaat lukken. Van verbouwen komt weinig terecht omdat hij heel weinig energie heeft. Gelukkig hebben we een stucadoor uit het dorp leren kennen die ons helpt.” In de uitzending is te zien hoe de eerste gasten op bezoek komen, die heel positief zijn. „Via Work Away helpen reizigers met klussen in ruil voor onderdak en eten en drinken. Afhankelijk van wat iemand kan zijn dat kleine of grote klussen.” Er is een kamer klaar en de eetzaal is gereed. Het plan is een volgende kamer voor de Bed & Breakfast te realiseren en hierna volgen nog drie tot vier kamers. Hinke en Ray zijn overonderd door de honderden reacties die op de uitzending kwamen, ook uit Baarn. „Het is heel lief hoe iedereen reageert op ons verhaal. De standaard ‘Ik Vertrek-bingo’ hebben kijkers niet kunnen spelen met onze aflevering.”

Ineens op straat, met twee zonen

‘Ik loop tegen instanties en wetgeving op’

BAARN Elisabeth Bajan is met haar twee puberzonen van 13 en 16 op straat komen te staan. De Baarnse woont hier al dertig jaar, maar komt niet in aanmerking voor urgentie. Diverse inwoners helpen haar om snel weer woonruimte te krijgen.

Maranke Pater

Bajan leerde na de scheiding van de vader van haar kinderen een nieuwe geliefde kennen. Ze gingen samenwonen in het huis dat ze gekocht had met haar ex-partner. „Hij is mede-eigenaar geworden van ons huis, maar we hebben onze relatie in 2021 verbroken. Hij wilde natuurlijk zijn aandeel terug en is een rechtszaak gestart. Helaas heeft de rechter hem gelijk gegeven en was de consequentie dat ik met mijn kinderen op straat kwam te staan.” De conclusie van de rechter was volgens Bajan dat zij makkelijk aan een urgentieverklaring zou kunnen komen. „Zo niet, dan kon ik volgens de rechter wel in de vrije sector gaan huren. Ook de advocaat vond dat ik makkelijk wat anders kon huren. In de praktijk is dat een nog zwaardere appel geworden, want ik ben met de gemeente in gesprek gegaan en heb urgentie aangevraagd, heb de bewijsstukken meegestuurd en de rechterlijke uitspraak, maar de urgentie werd afgewezen omdat ik buiten de regels val omdat ik een

vermogen heb doordat ons huis met overwaarde is verkocht.”

Het grote probleem in Baarn is dat er ook in de vrije sector geen woning te vinden is. „Ik had in eerste instantie zicht op een koopappartement, maar ik bleek nog een flink gat te hebben dat financieel opgevuld moest worden. Er is geen enkel koopappartement onder de dertien te vinden in Baarn.” Omdat ze kapster is en een salon aan huis had, viel dat inkomen ook direct weg. Diverse klanten, waaronder Marlies Kruijenga, sprongen in de bres. Kruijenga: „Ik heb vooral de oproep om een woning heel veel gedeeld. We hebben mensen opgetrommeld om haar te helpen met het leeghalen van de woning, haar huisraad is ondergebracht en we hebben haar geholpen met verhuizen en schoonmaken.” Tot 29 september heeft Bajan een plek in een recreatiewoning in Soest, voor een huur van €1900,- voor twee weken. Maar omdat het huisje geboekt is, zal ze dit ook snel weer moeten verlaten. Bajan: „Ik heb twee zonen van 13 en 16. Mijn oudste zit in zijn examenjaar. Ik heb geen familie in Nederland waar ik op terug kan vallen. Doordat hun vader die aan Alzheimer lijdt uit beeld is, hebben de kinderen ook geen familie van vaderskant. We zijn op elkaar aangewezen. Instanties kunnen mij niet helpen en laten mij met twee minderjarigen in de kou zitten. Beide jongens voetballen graag. De ene zit in de jeugdopleiding bij FC Utrecht, de andere bij VVZ Soest. Mijn ene zoon zit in Nieuwegein op school

■ De familie Bajan – Burgman voor hun huis aan de Kinsbergenlaan in Baarn welke zij hebben moeten verlaten.

en mijn andere zoon in Soest op het Grifftland College en ze hebben hier in Baarn hun vriendenkring, ik wil dus heel graag in Baarn blijven. Het enige huis wat ze kennen is nu weg. Bij de daklozenopvang ben ik ook niet welkom met mijn kinderen.” Ze staan bekend bij het Lokaal Team. De kinderen doen volgens haar flink hun best om zich aan te

passen aan de situatie, maar ze hebben een flink trauma opgelopen. „Je merkt dat ze enorm onzeker zijn en ze hebben echt hun eigen ruimte nodig, want ze maken veel ruzie. Mijn jongste is nauwelijks naar school geweest de afgelopen maanden door alle ellende. Ik wil niet al mijn spaargeld opmaken aan een tijdelijke woning en ik wil mijn werk

weer kunnen oppakken. Ik heb altijd mijn eigen rekeningen betaald en netjes belastinggeld afgedragen, maar ik loop nu tegen instanties en wetgeving op en niemand wil van de regels afwijken.” Elisabeth hoopt dat mensen die woonruimte hebben in Baarn contact met haar willen opnemen via salonladiifference@hotmail.nl.